

Velký zástup, proroctví velké naděje

„Potom jsem uviděl, a hle, veliký zástup, který nikdo nemohl spočítat, ze všech národů, kmenů, jazyků a z každého lidu, jak stojí před trůnem a před Beránkem, oblečeni v bílá roucha, palmové ratolesti v rukou, a volají velikým hlasem: „Záchrana náleží našemu Bohu, tomu, který sedí na trůnu, a Beránkovi.““ (viz. Zj 6:9-17)

Velkému zástupu, který vyjde z velkého soužení se kupodivu v církvích (až na výjimky) moc velká pozornost nevěnuje. Snad je to proto, že většina křesťanů, jejich učitelů a duchovních vidí svou budoucnost spíš v nebi než na zemi. Tato tradiční představa pomáhala křesťanům přečkat staletí, v nichž prošly křesťanské národy nebezpečím a mnoha velkými trápeními. Smrt nebyla takovou hrozbou jako dnes, protože byla spojená s vidinou blížícího se ráje. I proto se mnoho lidí snažilo žít podle víry. Smrt byla vždy nablízku a za ní už čekal podle očekávání mnohých křesťanů jenom ráj nebo peklo. Tak zněla oficiální nauka, která by možná platila až dodnes. Takhle to měly církve nastavené celá staletí a možná by jim to vydrželo dodnes, kdyby nemálo křesťanských duchovních ve všech církvích nežilo způsobem, jako by žádné Boží království ani neočekávali.

Toho využil Boží nepřítel. Svedl mnoho lidí, prostých i mocných od Boží cesty života. Proroctví o Velkém zástupu naštěstí ukazuje, že Boží odpůrce není zcela úspěšný. Lidí, kteří si udrží víru v Ježíše Krista, v jeho výkupní oběť i ve velké zkoušce, jež je před námi a čekají na příchod Božího království je velké množství. Velký zástup. Rozeberme si některé detaily druhé části proroctví o Velkém zástupu¹:

„to jsou ti, kteří přicházejí z velkého soužení a svá roucha vyprali a vybělili v krvi Beránkově.“

Nevíme zatím, zda velikým soužením je myšleno všech šest pečetí nebo jen průběh šesté pečetě. Velmi důležité však je, že Velký zástup je zachráněn díky Ježíšově (Beránkově) krvi. Kdo si udrží víru i během velkého soužení bude skrze Ježíšovu výkupní oběť zachráněn.

„Proto jsou před Božím trůnem a slouží mu v jeho svatyni dnem i nocí;“

Co je Božím trůnem a svatyní a kde je? Prorok Izajáš píše: *„Toto praví Hospodin (JHVH): Nebesa jsou mým trůnem a země podnoží mých nohou.“* I když si to leckdo asi myslí, být před trůnem neznamena automaticky být v nebi. Boží služebníci Abrahám a Mojžíš stáli před Jehovou, aniž by museli opustit zemi. I celá Izraelská pospolitost předstoupila před Jehovu, když se shromáždila před stánek svědectví neboli svatyni (Ex 16:9) Žalmista zpívá *„neboť jsi vysvobodil mou duši ze smrti. Což jsi nevytrhl mé nohy od klopýtnutí, abych chodil před Bohem ve světle živých?“* Výraz *„před Bohem“* neznamena jen určité zeměpisné místo, ale vyjadřuje i Boží přítomnost v zastoupení andělem, nebo Boží vědomou pozornost. Například velebně

¹ „... Jeden z těch starších na mne promluvil: „Kdo jsou a odkud přišli tito, kteří jsou oblečeni v bílá roucha?“ Řekl jsem mu: „Můj pane, ty to víš.“ A on mi řekl: „To jsou ti, kteří přicházejí z velkého soužení a svá roucha vyprali a vybělili v krvi Beránkově. Proto jsou před Božím trůnem a slouží mu v jeho svatyni dnem i nocí; a ten, který sedí na trůnu, nad nimi roztáhne svůj stan. Již nebudou hladovět ani žíznit, neublíží jim slunce ani jiný žár, neboť Beránek, který je uprostřed trůnu, je bude pást a povede je k pramenům vod života. A Bůh jim setře každou slzu z očí.““

Josua se satanem stáli před Jehovovým andělem, jakoby stáli přímo před Bohem sedícím na trůnu (Za 3:1-10). Ještě před potopou byla situace na zemi zhodnocena takto: „*Země však byla před Bohem zkažená; země byla plná násilí.*“ Nebo Mojžíšův tchán radí Mojžíšovi: „*Ted' mě poslechni, poradím ti a Bůh bude s tebou: Ty zastupuj lid před Bohem a jejich záležitosti ty přinášej Bohu.*“ (Gn 6:11; Gn 18:19). Mojžíš předstupoval před Boha Jehovu, buď na hoře setkání, nebo ve stánku úmluvy, který na boží příkaz nechal udělat podle vzoru, jenž mu Bůh ukázal. Obě situace se reálně odehrávaly na zemi, ale zároveň „*před Bohem*“.

Chodit před Bohem a sloužit mu **v jeho svatyni** ve dne i v noci můžou Boží služebníci zde na zemi. Kde je jeho svatyně nebo trůn? Pro Izrael to byl stánek úmluvy, později chrám, kam se shromažďovali k bohoslužbě. Kristův lid nemá svatyni v nějaké stavbě udělané lidskýma rukama. Apoštol Pavel to vysvětluje nejdříve v řeči na Aeropágu: „*Bůh, který učinil svět a všechno, co je v něm, je pánem nebe i země a nebydlí ve svatyních zhotovených rukou ani si nedává sloužit lidskýma rukama, jako by něco potřeboval; on dává všem život, dech i všechno. ... Když tedy Bůh přehlédl ty doby nevědomosti, nařizuje nyní lidem, aby všichni a všude činili pokání. Neboť ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit obydlený svět skrze muže, kterého k tomu určil. Všem o tom poskytl důkaz tím, že jej vzkřísil z mrtvých.*“ a pak v prvním dopise Korintským: „*Nevíte, že jste Boží svatyně a že ve vás bydlí Duch Boží? Ničí-li někdo Boží svatyni, zničí Bůh jej. Neboť Boží svatyně je svatá, a tou svatyní jste vy.*“ (1K 3:16,17) Boží svatyně je v lidech, v nichž sídlí Boží Duch. Až budou vybráni a označení Boží pečeti 144 000 služebníků Duchovního Izraele, budou oni pravou Boží svatyní. A trůn je tam, kde je král. Kristus je v nebi, ale na zemi má svůj lid, který mu slouží dnem i nocí. Před trůnem znamená mimo jiné být v pozornosti toho, kdo je na trůnu. Znamená být ve službě krále i prověřován atd.

„a ten, který sedí na trůnu, nad nimi roztáhne svůj stan. Již nebudou hladovět ani žíznit, neublíží jim slunce ani jiný žár“

Bůh nad Velkým zástupem roztáhne stan, neboli ochrání ho před věcmi, které naopak dolehnou na zbytek lidí na zemi. Kdyby byl Velký zástup v nebi, asi by nepotřeboval chránit před hladem, žízní a žárem, který postihne zbytek lidí během polnic a posledních sedmi pohrom. Velký zástup bude soustředěn na zemi na jednom místě, kde ho ty pohromy nepostihnou, stejně jako zbývající rány v Egyptě nepostihly Izraelce v jeho území Gošen, ale ostatní egyptský lid na celém zbývajícím území Egypta ano.

„, neboť Beránek, který je uprostřed trůnu, je bude pást a povede je k pramenům vod života.“

Co znamená, že Beránek je uprostřed trůnu? Ježíš svým učedníkům řekl: „*Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni v mé jméno, tam jsem já uprostřed nich.*“ (Mt 18:20). Být uprostřed čehokoliv v Bibli znamená nějakou formu důležité přítomnosti. Trůn, který jsme viděli popsán ve čtvrté kapitole, není jen nějaký kus nábytku. Postavení čtyř živých bytostí vůči trůnu, dává trojrozměrnou představu trůnu, který je vysoký, proto mohl Jan napsat: „***Uprostřed trůnu a kolem trůnu čtyři živé bytosti plné očí zpředu i zezadu.***“ Uprostřed trůnu může znamenat střed ve svislém směru a kolem trůnu může být v horizontální poloze. Čtyři živé bytosti, plné očí mají šest křídel jako serafové z Izajáše 6 kapitoly a mají podobu zvířat i člověka a mají plno očí

jako cherubové popsání v Ezechielovi 10 kapitole. Třetím rozměrem je význam středu. Střed je centrum vlády v nebi, která jsou celá Božím trůnem, jak píše Izajáš. Proto jsou ve středu vidět na čtyřech živých bytostech (řecky zoon) znaky serafů i cherubů, protože zastupují jejich úroveň nebes. Dvacet čtyři starců jsou zřejmě zástupci andělů, tedy prvních nebes. Autorita čtyř bytostí nad dvaceti čtyřmi starci s korunami je také zřejmá. Kdykoliv ty čtyři bytosti se znaky serafů i cherubů prohlásí Boží vládu (Boha na trůnu) za svatou, předhazují starci své koruny k trůnu na znamení své podřízenosti. Beránek, který sedí po Otcově pravici na trůnu, jak se píše v 110 Žalmu, na nějž upozornil sám Ježíš (ještě než se stal Beránkem, díky své oběti), zastupuje Boží pozemskou vládu před svým Otcem na trůnu, tedy v nebi a zároveň představuje Boží nebeské království mezi lidmi zde na zemi. Boží trůn proto není žádný kus nábytku, jak už bylo řečeno, ani žádný jeden palác stojící někde ve vesmíru. Boží trůn je všude, kde je Boží vláda. Proto, když se farizeové ptali na Boží království, Ježíš jim odpověděl: „*Boží království nepřichází tak, abyste ho mohli pozorovat; ani neřeknou: ‚Hle, je tu‘ nebo ‚je tam‘. Neboť hle, Boží království je mezi vámi.*“ Už jsme si ukázali, že Boží svatyní jsou Ježíšovi služebníci. Stejně tak může být trůnem Boží vláda. Všechno Boží, co má v Bibli fyzickou podobu, může mít i duchovní podobu. Například svatostánek, který nechal udělat Mojžíš, byl zhotoven podle vzoru v nebi a představoval to, co je našim očím neviditelné. Apoštol Pavel napsal Korintským bratrům, že funkci svatyně na sebe vzali Ježíšovi svatí služebníci. Trůnem a svatyní budou Bohem vyvolení svatí, králové a kněží, které pro vládu vychovává Ježíš. On je vždy přítomen uprostřed nich a zastupuje je v nebi před svým Otcem. Těmto budoucím králům a kněžím bude sloužit zde na zemi Velký zástup křesťanů ze všech kmenů, národů, jazyků a ras.

Beránek povede Velký zástup k pramenům vod života. Znamená to, že Velký zástup bude teprve vychováván k vlastnostem, bez nichž není možné trvalý život mít.

„A Bůh jim setře každou slzu z očí.“

Ani Boží výchova k věčnému životu nebude pro zachráněnce z Velkého zástupu vždy snadná a bezbolestná, protože Bůh jim bude muset utírat slzy. Konečný úspěch je však prakticky jistý.

Pochopení proroctví o Velkém zástupu ukazuje, jak Bůh chce vychovávat svůj lid stejně, jako rodiče vychovávají své děti od útlého dětství. Na věcech zjevných učí svůj lid věcem duchovním. „*Tím Duch Svatý ukazuje, že ještě není zjevná cesta do svatyně, dokud stojí první stánek, který je obrazem přítomného času. ... Bylo tedy nutné, aby obrazy těch věcí, které jsou v nebesích, byly takto očišťovány, avšak samy nebeské věci jsou očišťovány oběťmi lepšími, než jsou tyto. Neboť Kristus nevešel do svatyně udělané lidskýma rukama, která je předobrazem té pravé, nýbrž do samého nebe, aby se nyní za nás ukázal před Boží tváří.*“ (Žd 9:8,9,23,24)

Proroctví o Velkém zástupu je proto velmi významným proroctvím naděje pro mnoho křesťanů, kteří sice nebudou patřit k Duchovnímu Izraeli, ti už mají věčný život jistý, ale je nám Bohem a Ježíšem slíbeno, že trvalého života dosáhneme o něco později pod Boží a Beránkovou ochranou a vedením. Takže ani nebudeme muset zažít všechny rány, které postihnou zbytek lidstva. Povzbuzujme se navzájem, abychom se pevně drželi naděje, kterou nám vykoupil náš Pán Ježíš Kristus svou vlastní krví. Povzbuzujme se o to více, čím více je blíž i velké soužení, které přijde na celou zemi.